

DIARI DE MATARÓ

Redacció i Administració: Barcelona, 13 - Telèfon 255 — ANY IX — DIVENDRES 4 DESEMBRE 1931 — NUM. 2523 — Subscripció: Mataró, 2 ptes. mes. - Fora, 7'50 ptes. trim.

Les lliçons de la realitat

No fa gaire dies s'ha produït a Barcelona un fet remarcablement significatiu i, segurament d'una gran importància per a la vida política de la nostra terra, que es presta a nombrosos comentaris i reflexions. Ens referim al que va esdevenir en un míting organitzat per l'Esquerra Republicana de Catalunya a Barcelona. Els sindicalistes havien ocupat la major part dels seients destinats al públic i impediren decididament la celebració de l'acte, el qual fou suspès en vista de l'actitud en que es col·locaren aquells elements. Es lamentable que, precisament quan estem treballant per a consolidar un règim de llibertat i de respecte a les idees —al menys són molts els que voldríem que la República fós això— es donin aquests casos d'intransigència i de persecució que altres països han pogut arribar a superar. L'exemple viu, molt sovint retret, dels mítings de Hyde Park, de Londres, on al costat d'un grup que fa propaganda socialista n'hi ha un altre on predica un orador de tendències conservadores, es veu que encara no estem prou capacitats per a comprendre'l i imitar-lo. L'idiosincràsia nostra, amb el pòsit dictatorial, ha creat el tipus de l'home que no pot tolerar altra propaganda que la de les pròpies idees i a cada moment es manifesta en forma violenta contra les dels altres. Es sensible, doncs, que els elements de l'Esquerra Republicana de Catalunya no poguessin celebrar el seu míting i fer l'apologia de la seva actuació.

Ara, un cop salvat l'aspecte democràtic de la qüestió, hem de confessar que el fet no ens ha causat ni sorpresa ni estranyesa. Tots sabem com feia la propaganda electoral aquest conglomerat que avui ostenta la representació de la nostra terra i ocupa els llocs de responsabilitat en el seu governament, i àdhuc la tolerància que tenia per a la dels altres partits. A la nostra ciutat mateix en presenciarem un cas que omplí d'amargor el cor dels veritables republicans. L'Esquerra Republicana, que gaudí de les simpaties sindicalistes i excità les passions de les masses llançant-les contra tots els que no s'allistaven en els seus rengles, ara és víctima dels mateixos procediments emprats per a anorrear els seus enemics polítics. Aquells que varen coadjuvar al seu triomf, ara, no solament l'hi giren l'esquena, sinó que s'hi declaren francament en guerra. Si els dirigents de l'Esquerra no ho havien previst demostren no tenir un bri de sentit polític. Són molts, però, que sense tantes pretensions ni tants crims, ja ho veïem venir. Havia d'arribar fatalment aquesta terrible lliçó de la realitat. El que sembla vents, recull tempestats i moltes vegades els parlits són víctimes de l'ignorància o de l'audàcia de llurs cabdills.

Forçosament havia de produir-se aquesta situació de violència entre els que un dia foren aliats. Hem de confessar, però, que les coses han anat més de pressa del que suposàvem. Mentre els homes de l'Esquerra s'esforçaven en fer de demagogos molt segle XIX i s'esgargamellaven per a aixordar la galeria, la gent de diversos sectors que els havia votat s'allunyava d'ells i els anava deixant sols amb llurs pinto esques al·lucinacions. Els extremistes s'han sentit defraudats car no els han pogut complir les prometes que els feren i, com és, sinó lògic, molt humà, ara protesten iradament amb idèntics procediments dels que empraven quan actuaven tots junts.

El cas demostra també d'una manera eloqüent que l'Esquerra Republicana ha perdut la força més important del conglomerat. La confirmació d'aquesta veritat l'hem de veure, segurament, en les primeres eleccions que celebrem a Catalunya. Sense la massa obrera, ningú no sap amb qui compta el pseudopartit dominant a la nostra terra. No trigarem gaire a veure-ho.

Marçal Trilla i Rostoll

NOTES DEL MUNICIPI

La sessió d'ahir

Són dos quarts de deu quan el Secretari comença a llegir l'acta de la sessió de dijous passat. Després llegeix la del dissabte i totes dues tenen l'assentiment del Consistori.

Hom es dona per assabentat d'un ofici de la Beneficència de Sant Josep comunicant haver-se proveït les dues places vacants amb les senyores Dolors Sunyer i M. Triadó. Enterats també de un ofici del Tribunal contenciós administratiu retornant els documents del plei que seguia la Cia. Oral d'Electricitat contra l'Ajuntament, que hom ha desistit.

La subvenció tret a PP. Escolapis

Signada per un número considerable d'Antics Alumnes del Col·legi de Santa Anna és presentada una reclamació per haver exclòs dels Pressupostos

de 1932 la subvenció que de tants anys els era concedida pel benefici pedagògic que reportaven a la ciutat. Fan història de l'ensenyament gratuït donat des de fa dos segles, consideren antedemocràtic l'acord, opinen que es deixa en inferioritat als pobres i demanen sigui revocat.

El senyor Rossetti manifesta que si ahir votaren favorablement una instància dels PP. Escolapis, avui es tenen de lamentar del to impertinent d'aquesta instància signada pels homes de dreta de Mataró alguns dels quals han passat per aquest Consistori. Es creuen que tenen dret—diu—a donar-nos lliçons i jo els dic que amb tant d'amor i diners com ells tenen podrien fer-s'ho ells mateixos. Fa més de dos segles que ells han manat i en la nostra ciutat no tenim cap escola nacional digna de portar aquest nom, puix sempre han governat de cara al districte primer i contemplat els col·legis religiosos

Estem preparant
l'ALMANAC
del
DIARI DE MATARÓ
per a l'any 1932

s'han oblidat dels altres. Que no es preocupin dels pobres. Ja ens en cuidarem nosaltres de que no els hi fallin escoles.

A continuació es llegeix altra instància de diferents veïns educats en el propi col·legi fent un elogi de l'Escola Pia, recalcant que foren cridats per la ciutat i consignant els beneficis que ells en rep i els fills il·lustres que d'ella n'han sortit. Demanen també els sigui concedida la subvenció que disfrutaven.

Totes dues passen a la Comissió.

Números

S'aprova la distribució de cabals pel present mes que puja 212.294'45 pessetes i la recapitulació de comptes del tercer trimestre que dona una existència en Caixa de 33.576'21 pessetes.

Instàncies

Passen a la Comissió respectiva les següents:

Del Jutjat Municipal per a que es facin reparacions en la Sala d'aquell Jutjat per a poder celebrar com cal les cerimònies dels casaments civils.

Vicents Barbena, demanant un quinquenni. Cap de la Guarda Municipal per a que se l'autoritzi per instal·lar un llum elèctric a la moto. Jutjat de Primera Instància demanant una instal·lació de mobles i altres. (Es facultat a l'Alcalde perquè nomeni una Comissió que hi faci una visita).

L'afer Solà-Massuet encara

El senyor Massuet en un llarg escrit presenta recurs de reposició a l'acord del Consistori com a resultat del dictamen de la Comissió Fiscalitzadora. Recolza el seu punt de mira en una llei del 2 d'octubre de 1887.

El senyor Recoder diu que segons es desprèn de l'escrit l'acord li fou comunicat el 23 d'octubre i com sigui que segons l'Estatut Municipal als 8 dies següents expira el termini de reclamacions, demana no es prengui en consideració per haver acabat ahir el termini i haver estat presentada avui l'instància. Així s'acorda.

El Secretari llegeix altra instància similar a l'anterior, però un xic més llarga presentada pel senyor Solà.

El senyor Recoder manifesta que contra l'acord d'anul·lar el nomenament de Cap de Secció de Foment tampoc pot prendre's en consideració per haver finit ahir el termini, però contra l'anul·lació del nomenament de Secretari interí i d'Oficial Major, com sigui que l'acord li fou comunicat el dia 26, pot acordar-se passi l'instància a estudi de la Comissió Fiscalitzadora. S'acorda en aquest sentit.

Subscripció Pro - Atur Forçós

Novena llista
Continuació del districte primer

	Mensual
	Pessetes
Suma anterior . . .	2.129'50
Josep Castany Caballol . . .	2'00
Rosa Rodón	1'00
Joan Clavell i Planas	5'00
Antoni Bellavista	4'00
Josep Torrent Caimel	4'00
Pere Masjuan	4'00
Vda. Gallifa	2'00
Antoni Viñals	2'00
Joan Duran	4'00
Joan Camats	4'00
Bonaventura Subirà	4'00
Josep A. Vives Bartomeu	4'00
Pere Tarafa Piqué	1'00
Anna Fornells Mora	1'00
Ignasi Mayol Pasant	5'00
Francesc Cano	2'00
Josep Baixés	2'00
Josep Bellatriu	2'00
Vda. de S. Fradera	5'00
Ferran Jubany	10'00
Dolors Piferrer	0'50
Pere Sánchez	4'00
Andreu Farran	1'00
Maria Font	0'75
Mercè Pons	2'00
Joaquim Regàs Franquesa	1'00
Antoni Fàbregas Carrau	4'00
Josep Ballester	2'00
Antoni Fors	1'00
Francesc Cabot	4'00
Jaume Sario!	2'00
Suma i segueix	2.919'75

Una opinió

El senyor Josep Oliver Ramon exposa a *La Vanguardia* la següent idea per a ajudar els obrers en atur forçós:

«Si todos los obreros que tienen la suerte de poder trabajar contribuyeran tan sólo con dos reales a la semana en concepto de auxilio a sus compañeros cesantes, éstos podrían llevar una vida muy diferente de la arrastrada que ahora soportan, pues podrían disfrutar de un jornal más o menos equivalente al que ganaban antes con su honrado trabajo. Estas dos pesetas y pico mensuales que cada obrero destinaría a sus amigos los sin trabajo verdaderamente, sumadas colectivamente a fin de semana o a fin de mes, arrojarían una cifra respetable de pesetas, las que sin duda alguna bastarían para remediar la anómala situación por que éstos atraviesan desde hace ya bastante tiempo.»

Una proposició de la minoria socialista - Un emprèstit extraordinari?

Signada pels senyors Anglas, Comas, Barbarà i Puigvert és presentada una proposició en la qual es parla del punt de coincidència de totes les minories en presentar un pla de millores en la ciutat per fer front a la manca de treball, pel qual és necessari un emprèstit extraordinari. Creuen que tenen vençudes les dificultats que senyalen uns articles de l'Estatut Municipal i proposen que es faci un estudi per mirar si es

El mismo Ayuntamiento podría encargarse de esta humanitaria tarea. Cada dueño de una fábrica o casa de comercio donde trabajasen obreros, vendría obligado a presentar en plazo breve, una relación de los trabajadores que prestasen sus servicios en la casa y creo yo que en el término de un mes como máximo, el Ayuntamiento podría tener en su poder todos los datos necesarios. En los pueblos, los alcaldes serían los encargados de conminar a los dueños a facilitar las listas de los obreros a sus órdenes, mandando luego copia fidedigna de las mismas al Ayuntamiento de la ciudad. Luego, y una vez ya cada comercio o industria hubiese mandado la correspondiente relación pedida, el Ayuntamiento, Alcaldía, etc., podría tomar a su servicio varios de los obreros sin trabajo, dándoles un jornal honroso, los que se dedicarían a efectuar los cobros, semanal o mensualmente, a los patronos, los cuales a su vez los descontarían del jornal de sus operarios. Naturalmente, el Ayuntamiento en las ciudades y la máxima autoridad en los pueblos, deberían de informarse detalladamente acerca de los individuos encargados de efectuar los susodichos cobros, asesorándose debidamente de la conducta y antecedentes de los mismos. Semanal o mensualmente, los obreros sin trabajo, tendrían que acudir al Ayuntamiento, etc., etc., y allí se les haría efectiva una cantidad honrosa con la que poder vivir decentemente.

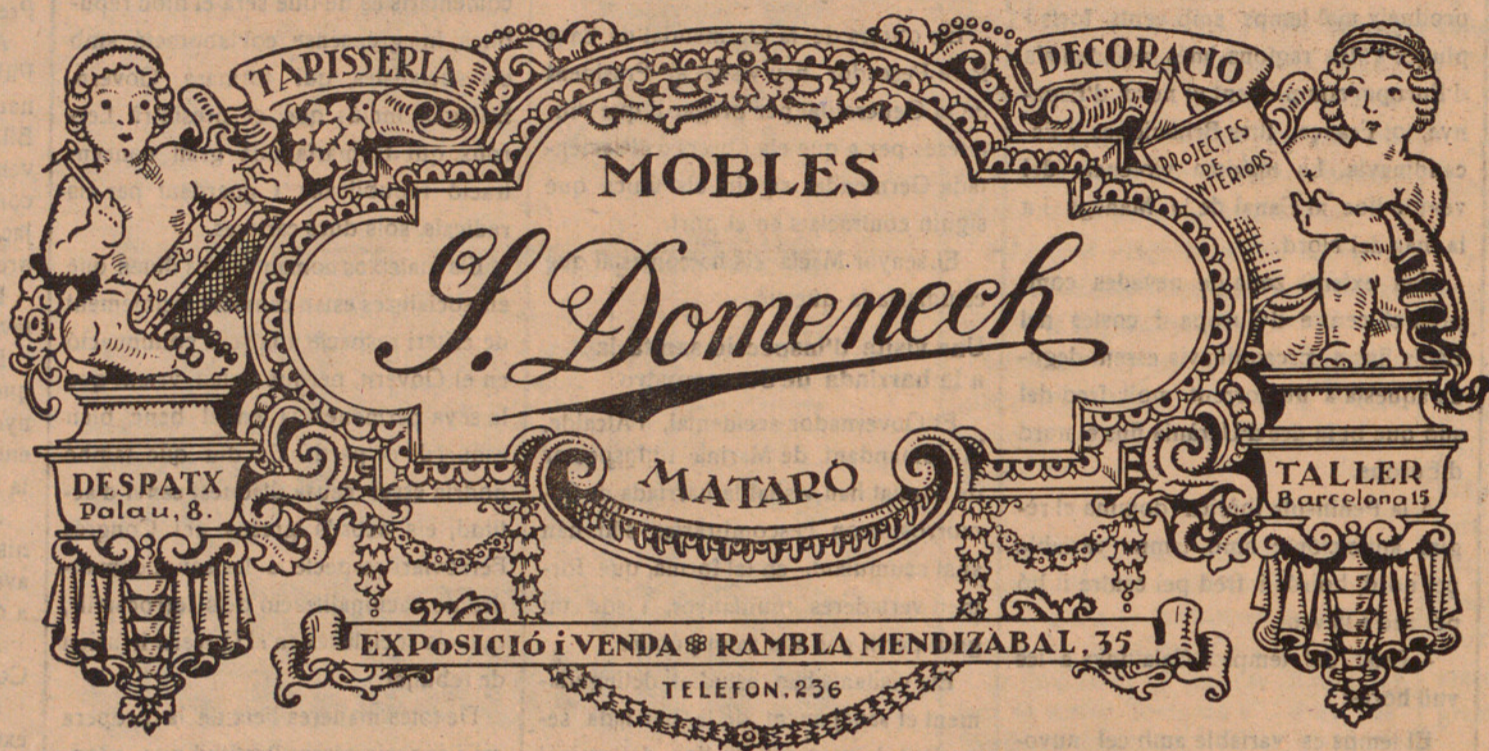
Ahora bien; por su parte, el Ayuntamiento o la autoridad pertinente, deberían encargarse de formar un censo lo más exacto posible de los obreros sin trabajo verdaderamente, es decir, de aquellos que realmente carecen de trabajo por falta del mismo, eliminando a aquellos elementos sospechosos que no pudiesen acreditar categóricamente las casas donde han trabajado, tiempo de permanencia en las mismas, etcétera, etc.

A los obreros incluidos en el subsidio mencionado, se les proveería de una cartilla especial con el retrato del individuo a que la misma perteneciese y con la firma estampada al pie del documento.

Al cobrar sus jornales, los encargados de distribuir los socorros difícilmente podrían ser engañados, pues el retrato del poseedor de la cartilla y la firma de éste serían debidamente controlados, pues el obrero vendría obligado a firmar la cantidad que recibe.»

pot o no anar a la confecció d'un pressupost extraordinari.

El senyor Comas diu que ara va a parlar clar com anuncià en la sessió de pressupostos. Recalca que sense l'emprèstit és impossible la realització dels plans forjats i que segons uns articles aquell no pot efectuar-se mentre no tingui l'assistència de les quatre quintes parts dels regidors. Això no és possible—diu—perquè un número de senyors no poden assegurar-se en aquests escons per voluntat expressa del poble

Demà dissabte, a les 6 tarda

tindrà lloc la inauguració dels nous locals d'Exposició. En ells trobareu una escollida selecció de mobiliaris de *tots preus*, però encaixant dintre el bon gust que ha distingit sempre aquesta casa.

Trobareu també:

Tapissos, Catifes, Cortinatges: *H. Blanco Bañeras*

Pintures: *Romero de Torres, Meifren, Pigem, Prim, Orus*

Làmpares: *Florenza*

Metalls artístics: *Bolibar*

Objectes d'art, etc.

Amb aquest motiu em plau convidar-vos, esperant em veuré honrat amb la vostra visita.

Entrada per la Rambla Mendizábal --:-- Sortida pel carrer de Palau

En l'arranjament i decoració d'aquests locals han intervingut els industrials: **Cardoner** (mestre d'obres), **Coll** (mosaics i marbres), **Armengol** (lampista), **Torrell** (guixaire), **Catalá** (ferros), **Zaragoza** (pintor). **Decoració i ebanisteria: Taller de la casa**